

Fremsat den 25. februar 2021 af Miljøministeren (Lea Wermelin)

Forslag

til

Lov om ændring af lov om miljøbeskyttelse

(Udtagning af kvælstofpulje til havbrug og reduktion af samlet kvælstofpulje til miljø- og ressourceeffektive dambrug)

§ 1

I lov om miljøbeskyttelse, jf. lovbekendtgørelse nr. 1218 af 25. november 2019, som ændret ved lov nr. 1904 af 11. december 2020 og senest ved § 2 i lov nr. 126 af 30. januar 2021, foretages følgende ændringer:

1. I § 35, *stk. 3*, ændres »kvælstofpuljer« til: »en kvælstofpulje«, »og visse havbrug« udgår, og »af kvælstofpuljer« ændres til: »fra kvælstofpuljen«.

2. I § 35, *stk. 3*, indsættes som 2. *pkt.*: »Ministeren kan endvidere fastsætte regler om gyldighedsperioden af tilladelser til brug af kvælstof, herunder tilladelser meddelt i årene 2019 og 2020.«

§ 2

Loven træder i kraft den 1. juli 2021.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Indholdsfortegnelse

1. Indledning
2. Lovforslagets hovedpunkter
  - 2.1. Gældende ret
    - 2.1.1. Godkendelse af dambrug og havbrug
    - 2.1.2. N-indfasning til akvakultur
  - 2.2. Miljøministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
    - 2.2.1. Udtagning af kvælstofpulje til havbrug
    - 2.2.2. Samling af puljer til miljø- og ressourceeffektive dambrug
    - 2.2.3. Oversigt over tilgængelig kvælstof i de enkelte kystvande
    - 2.2.4. Nedjustering af kvælstofpuljestørrelsen til miljø- og ressourceeffektive dambrug
    - 2.2.5. Den tidsmæssige indfasning og gyldighedsregler for meddelte tilladelser til brug af kvælstof
3. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige
4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.
5. Administrative konsekvenser for borgerne
6. Klima- og miljømæssige konsekvenser
7. Forholdet til EU-retten
8. Hørte myndigheder og organisationer m.v.
9. Sammenfattende skema

1. Indledning og baggrund

Fiskeopdræt i højteknologiske landbaserede anlæg (også kaldet miljø- og ressourceeffektive dambrug) er i en rivende udvikling og Danmark er verdensførende inden for udviklingen og optimeringen af disse anlæg. Modsat de miljø- og ressourceeffektive dambrug, findes der ikke teknologier, som kan bortrense havbrugs forurening, idet produktionen foregår i åbne netbure på havet. Der kan således produceres væsentlig flere fisk for en mindre miljøpåvirkning i de miljø- og ressourceeffektive dambrug end i havbrug.

Med Fødevarer- og landbrugspakken af 22. december 2015 og ”Dansk akvakultur i vækst” af 30. juni 2016 blev aftaleparterne (Venstre, Dansk Folkeparti, Liberal Alliance og Det Konservative Folkeparti) enige om at skabe mulighed for, at visse akvakulturvirksomheder kunne tildeles en supplerende mængde kvælstof på i alt 423 tons i årene 2018-2021, og dermed øge deres kvælstofudledning og produktion af fisk. Det overordnede formål var at understøtte en omstilling af sektoren mod større og mere ressourceeffektive samt miljøvenlige anlæg, hvor der udledes væsentligt mindre kvælstof pr. tons produceret fisk.

På baggrund af Fødevarer- og landbrugspakken er der indregnet 423 tons kvælstof til akvakulturerhvervet i vandområdeplanerne 2015-2021 (2. planperiode). Herved forstås, at der er taget højde for denne merudledning fra akvakultur i vandplanlægningen, således at det ikke medfører forringelse af vandmiljøet eller hindrer målopfyldelse. Der er bl.a. i nødvendigt omfang fastsat ikke-forringelsesindsatser for at udligne kvælstofudledningen under ordningen.

Miljøministeren er i lovebekendtgørelse nr. 1218 af 25. november 2019 om miljøbeskyttelse (miljøbeskyttelsesloven) bemyndiget til at indføre en kvælstofpuljeordning til brug for godkendelsesmyndighedens behandling og afgørelse af sager om miljøgodkendelse af miljø- og ressourceeffektive dambrug og visse havbrug. Denne kvælstofpuljeordning for akvakulturerhvervet kaldes populært N-indfasningsordningen.

Som led i ordningen kan 423 tons kvælstof tildeles akvakulturerhvervet. Heraf kan 380 tons, fordelt på to puljer, tildeles miljø- og ressourceeffektive dambrug, som er kendetegnet ved at benytte moderne renseteknologier til at minimere påvirkningen af det omgivende vandmiljø. De resterende 43 tons kan tildeles eksisterende havbrug, hvor der ikke er mulighed for at rense udledningen. Ordningen trådte i kraft 1. januar 2019.

Der er i dag meddelt tilladelse til udledning af 147,346 tons kvælstof, hvoraf 127,1 tons vedrører miljø- og ressourceeffektive dambrug og 20,246 tons vedrører eksisterende havbrug. Ordningen blev suspenderet den 31. marts 2020 som følge af, at der den 25. november 2019 imellem regeringen, Radikale Venstre, Socialistisk Folkeparti, Enhedslisten og Alternativet var indgået ”Aftale om kvælstofindsatsen i 2020”, hvori det bl.a. fremgår, at aftaleparterne er enige om

at ændre N-indfasningsordningen til akvakultur således, at den resterende havbrugspulje fjernes fra ordningen.

Regeringen ønsker ikke at understøtte vækst i havbrugssektoren, da udledningen foregår direkte i havet og uden mulighed for at etablere rensesforanstaltninger. Regeringen ønsker, at Danmark skal være et grønt foregangsland, og at Danmark skal satse på en bæredygtig udvikling af akvakultursektoren. Fremtiden ligger i de mest miljøvenlige salt- og ferskvandsdambrug på land, hvor udledningerne kan renses, og ikke i understøttelse af yderligere vækst i havbrugssektoren.

Med dette lovforslag foreslås det, at den eksisterende hjemmel i § 35, stk. 3, i miljøbeskyttelsesloven ændres, således at havbrug ikke længere er omfattet af N-indfasningsordningen, og at tildeling af kvælstof i ordningens sidste år i 2021 kun skal være muligt for miljø- og ressourceeffektive dambrug.

Det foreslås endvidere, at den resterende mængde kvælstof fra den eksisterende ordning til miljø- og ressourceeffektive dambrug nedjusteres fra 252,9 tons til 80 tons. Dette beror på en vurdering af, hvor meget af det resterende kvælstof fra ordningen, som realistisk forventes udmøntet. Derudover foreslås et par yderligere tilpasninger af N-indfasningsordningen, herunder en oversigt over hvor og hvor meget kvælstof der maksimalt kan gives tilladelse til i de enkelte kystvande og en samling af puljerne til miljø- og ressourceeffektive dambrug. Samlet set vil de foreslåede ændringer bidrage til en mindre forventet kvælstofudledning fra akvakulturerhvervet end forudsat i vandområdeplanerne 2015-2021 på i alt 195,65 tons kvælstof til gavn for vandmiljøet.

2. Lovforslagets hovedpunkter

2.1. Gældende ret

2.1.1. Godkendelse af dambrug og havbrug

Der gælder både generelle regler vedrørende miljøgodkendelse af dambrug og havbrug samt en række mere specifikke krav til etablering og drift af dambrug og havbrug. De generelle regler findes hovedsageligt i miljøbeskyttelsesloven samt bekendtgørelse nr. 2255 af 29. december 2020 om godkendelse af listevirksomhed (godkendelsesbekendtgørelsen), som er udstedt med hjemmel i miljøbeskyttelsesloven. Regulering vedrørende særlig beskyttelse af vandmiljøet, bestemte arter og naturtyper m.v. har samtidig betydning for afgørelser om miljøgodkendelse af dambrug og havbrug.

Dambrug og havbrug er omfattet af godkendelsesordningen efter miljøbeskyttelseslovens kapitel 5. Både dambrug og havbrug er optaget som en bilag 2-virksomhed på den liste over særlig forurenende og godkendelsespligtige virksomheder, som miljøministeren har udfærdiget. Listen fremgår af bilag 2 i godkendelsesbekendtgørelsen. Dambrug fremgår af listepunkt I 201 (saltvandsdambrug, bortset fra FREA-anlæg), I 202 (ferskvandsdambrug og andre fiskeproduk-

tionsanlæg, bortset fra FREA-anlæg) og I 204 (FREANlæg). Kommunalbestyrelsen meddeler miljøgodkendelser til dambrug, jf. § 5 i godkendelsesbekendtgørelsen. Havbrug er omfattet af listepunkt I 205. Miljøstyrelsen meddeler miljøgodkendelse til havbrug, jf. § 5, stk. 2.

Det følger af miljøbeskyttelsesloven, at et dambrug eller havbrug ikke må anlægges eller påbegyndes, før der er meddelt miljøgodkendelse heraf. Ligeledes må et dambrug eller et havbrug ikke udvides eller ændres bygningsmæssigt eller driftsmæssigt på en måde, som indebærer forøget forurening, før udvidelsen eller ændringen er godkendt. Miljøbeskyttelseslovens § 35, stk. 2, giver miljøministeren hjemmel til at fastsætte regler om ansøgning og godkendelse, herunder i hvilke tilfælde og på hvilke vilkår en godkendelse kan meddeles. Der må efter godkendelsesbekendtgørelsen ikke meddeles godkendelse, medmindre virksomheden har truffet de nødvendige foranstaltninger til at forebygge og begrænse forureningen ved anvendelse af de bedste tilgængelige teknikker (BAT, Best Available Techniques), og virksomheden i øvrigt kan drives på stedet uden at påføre omgivelserne forurening, som er uforenelig med hensynet til omgivelsernes sårbarhed og kvalitet. Efter godkendelsesbekendtgørelsen skal der i godkendelsen stilles de vilkår om indretning og drift, der er nødvendige for at sikre, at virksomheden ikke påfører omgivelserne væsentlig forurening. For dambrug og havbrug betyder det bl.a., at der stilles vilkår i miljøgodkendelsen for de maksimale årlige mængder af udledte næringsstoffer m.v.

Godkendelse af dambrug og havbrug kan ikke meddeles, hvis godkendelsen er i strid med anden lovgivning, som har til formål at beskytte vandmiljøet og en række bestemte arter og naturtyper.

Hovedparten af de danske kystvande er endnu ikke i god økologisk tilstand på grund af for store tilførsler af kvælstof (der vil blive foretaget en ny tilstandsbedømmelse af kystvandene som en del af vandområdeplanerne 2021-2027). Der er derfor i vandplanlægningen fastsat et indsatsbehov med henblik på reduktion af udledningen af kvælstof til disse kystvande i indeværende vandplanperiode (2015-2021). Herudover er en betydelig del af kvælstofindsatsen udskudt til den næste (tredje) planperiode (2021-2027).

Dambrug og havbrug vil direkte eller indirekte kunne påvirke tilstanden i kystvandene i negativ retning som følge af, at de udleder kvælstof. Myndighederne må efter § 8 i bekendtgørelse nr. 449 af 11. april 2019 om indsatsprogrammer for vandområdedistrikter (indsatsbekendtgørelsen), der er udstedt i medfør af lov om vandplanlægning, jf. lovbekendtgørelse nr. 126 af 26. januar 2017, ikke træffe afgørelser, herunder meddele miljøgodkendelse til dambrug eller havbrug, der kan medføre forringelse af overfladevandområder, herunder kystvande, eller som vil kunne hindre opfyldelse af miljømålet for kystvande. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/60/EF af 23. oktober 2000 om fastlæggelse af en ramme for Fællesskabets vandpolitiske foranstaltning

(vandrammedirektivet) stiller som hovedregel krav om, at tilstanden af overfladevandområder, herunder kystvande, skal være god senest i 2015. Det vil sige, at såvel den økologiske som den kemiske tilstand i det mindste skal være god. Fristen for målopfyldelse kan efter vandrammedirektivet forlænges til 2027. Indsatsbekendtgørelsen gennemfører dele af vandrammedirektivet i dansk ret. Der er i Miljøministeriets vejledning til bekendtgørelse om indsatsprogrammer for vandområdedistrikter (juli 2017) nærmere redegjort for, hvornår der foreligger en forringelse m.v., og hvilke vurderinger godkendelsesmyndigheden skal foretage i de enkelte sager.

I havstrategien, som ministeren er forpligtet til at udarbejde i henhold til lov om havstrategi, jf. lovbekendtgørelse nr. 117 af 26. januar 2017 med efterfølgende ændringer, er der fastsat et miljømål om, at dansk andel af tilførsler af kvælstof og fosfor følger de maksimalt acceptable tilførsler fastsat i HELCOM. HELCOM skal her forstås som samarbejdet inden for rammerne af Helsingforskonventionen om beskyttelse af havmiljøet i Østersøområdet. Myndigheder må i henhold til § 18 i lov om havstrategi ikke træffe afgørelser i strid med havstrategiens miljømål.

For at bevare eller genoprette en række arter og naturtyper, som er sjældne, truede eller karakteristiske, er der udpeget særlige områder (Natura 2000-områder), hvor disse arter og naturtyper er beskyttede, jf. bekendtgørelse nr. 1595 af 6. december 2018 om udpegning og administration af internationale naturbeskyttelsesområder samt beskyttelse af visse arter. Inden for de udpegede Natura 2000-områder, gælder særlige retningslinjer for at behandle planer og projekter, herunder ansøgninger om tilladelse mv., der kan påvirke Natura 2000-områder. Dette betyder bl.a., at der, inden der kan meddeles miljøgodkendelse til dambrug eller havbrug, skal foretages en vurdering af, om dambruget eller havbruget kan påvirke et Natura 2000-område væsentligt. Hvis dette vurderes at være tilfældet, skal der foretages en nærmere konsekvensvurdering af dambrugets eller havbrugets virkning på Natura 2000-området. Viser vurderingen, at dambruget eller havbruget vil skade et Natura 2000-områdes integritet, kan der ikke meddeles miljøgodkendelse, medmindre betingelserne for at fravige beskyttelsen er opfyldt, herunder at planen eller projektet gennemføres ud fra bydende nødvendige hensyn til væsentlige samfundsinteresser.

2.1.2. N-indfasning til akvakultur

Miljøministeren kan fastsætte regler om kvælstofpuljer til brug for godkendelsesmyndighedens behandling og afgørelse af sager om miljøgodkendelse efter § 33 af miljø- og ressourceeffektive dambrug og visse havbrug, herunder om godkendelsesmyndighedens pligt til at ansøge ministeren om tildeling af kvælstofpuljer, ansøgningsrunder, ansøgningens indhold og oplysninger samt tildelingskriterier, jf. miljøbeskyttelseslovens § 35, stk. 3. Bemyndigelsesbestemmelsen er indført med lov nr. 467 af 14. maj 2018 om ændring af lov om miljøbeskyttelse (Indfasning af kvælstof til akvakulturerhvervet).

Det fremgår af bemærkningerne til § 35, stk. 3, jf. Folketingstidende 2017-18, A, L 169 som fremsat, side 9-12 og 17, at bestemmelsen skaber mulighed for at fastsætte regler om tre kvælstofpuljer på henholdsvis 200 tons, 180 tons og 43 tons, hvoraf 380 tons skal gå til miljø- og ressourceeffektive dambrug og 43 tons til visse havbrug. Det fremgår endvidere af bemærkningerne, at puljen med 200 tons kvælstof så vidt muligt skal understøtte, at eksisterende ferskvandsdambrug får mulighed for at bibeholde deres nuværende kvælstofudledningstilladelse i forbindelse med overgangen til en ny miljøgodkendelse. Endvidere fremgår det, at puljen med 180 tons er afsat til nye dambrugsanlæg eller udvidelser af eksisterende dambrugsanlæg, hvor der maksimalt kan ansøges om og gives tilladelse til 45 tons kvælstof pr. anlæg. Puljen på 180 tons omfatter både ferskvands- og saltvandsdambrug. Endelig fremgår det, at 43 tons kvælstof er afsat til havbrug og skal give mulighed for, at eksisterende havbrug kan bibeholde deres fulde udledningstilladelse i forbindelse med overgangen til en ny miljøgodkendelse.

Det følger af bemærkningerne til § 35, stk. 3, jf. Folketingstidende 2017-18, A, L 169 som fremsat, side 16 og 17, at bestemmelsen alene giver bemyndigelse til, at dambrug, der er miljø- og ressourceeffektive, kan få adgang til dambrugspuljerne. Dette er i bemærkningerne nærmere defineret som dambrug, der som minimum renser procesvandet, hvori fiskene opdrættes, med 50 % på kvælstof, 65 % på fosfor og 75 % på organisk materiale, inden procesvandet udledes til vandmiljøet, og at dambruget også som minimum har en recirkulering af procesvandet på 70 %. Derudover skal dambruget have en emissionsbaseret miljøgodkendelse, eller i forbindelse med tildeling af kvælstof fra puljerne opnå en emissionsbaseret miljøgodkendelse. Dette skyldes bl.a., at vurdering af miljø- og ressourceeffektivitet forudsætter konkrete målinger af udledningerne. Ved emissionsbaseret miljøgodkendelse forstås miljøgodkendelse af saltvandsdambrug, ferskvandsdambrug eller FREA-anlæg, jf. listepunkt I 201, I 202 eller I 204 i godkendelsesbekendtgørelsen, hvor der fastsættes tilsvarende egenkontrolvilkår om emissionsbaseret regulering, som fremgår af § 13 i bekendtgørelse nr. 1327 af 26. november 2018 om miljøgodkendelse og samtidig sagsbehandling af ferskvandsdambrug (dambrugsbekendtgørelsen). Det fremgår af bemærkninger til § 35, stk. 3, jf. Folketingstidende 2017-18, A L 169, som fremsat, side 9, at eksisterende dambrug, som ikke kan karakteriseres som miljø- og ressourceeffektive dambrug på tidspunktet for ikrafttrædelse af miljøbeskyttelseslovens § 35, stk. 3, kan alene få kvælstof fra dambrugspuljerne, hvis de omlægger deres produktion. Det følger endvidere af bemærkningerne til § 35, stk. 3, jf. Folketingstidende 2017-18, A, L 169 som fremsat, side 17, at der ikke stilles tilsvarende krav til havbrugs miljø- og ressourceeffektivitet, hvilket skyldes, at det ikke er muligt at rense udledningen fra havbrug, da fiskene opdrættes i åbne netbure.

Det fremgår endvidere af bemærkningerne til § 35, stk. 3, jf. Folketingstidende 2017-18, A, L 169 som fremsat, side 10, 16 og 17, at bestemmelsen giver bemyndigelse til, at det

alene er visse havbrug, som kan få adgang til havbrugspuljen. Det fremgår samtidig, at der ved visse havbrug forstås eksisterende havbrug, som ønsker enten at bibeholde eller øge deres nuværende kvælstofudledningstilladelse. Eksisterende havbrug, hvis kvælstofudledningstilladelse er begrænsende for at udnytte hele deres fodertilladelse, kan få adgang til puljen med henblik på at øge deres nuværende kvælstofudledningstilladelse op til rammen af deres nuværende fodertilladelse. Eksisterende havbrug, hvis fodertilladelse er begrænsende for at udnytte deres fulde kvælstofudledningstilladelse, kan få adgang til puljen med henblik på at bibeholde deres nuværende kvælstofudledningstilladelse.

Det følger af bemærkningerne til § 35, stk. 3, jf. Folketingstidende 2017-18, A, L 169 som fremsat, side 11, 13 og 18, at kvælstofpuljerne på hhv. 200, 180 og 43 tons indføres over en 4-årig periode, hvor der frigøres 143 tons i 2018, 120 tons i 2019, 100 tons i 2020 og 60 tons i 2021. De fire årspuljer angiver som udgangspunkt, hvor meget kvælstof der maksimalt kan gives tilladelse til i de enkelte år. Der er mulighed for, at kvælstof, som ikke er blevet udmøntet i et tidligere år, kan videreføres til det efterfølgende år, og indtil ordningens udløb i 2021, hvor der er sidste ansøgningsrunde.

Efter bemærkningerne til bestemmelsen i § 35, stk. 3, jf. Folketingstidende 2017-18, A, L 169 som fremsat, side 12 og 18, vil der kunne fastsættes regler om, at godkendelsesmyndigheden, i forbindelse med en konkret miljøgodkendelsesbehandling, skal ansøge Miljøstyrelsen inden for en årlig ansøgningsrunde om adgang til kvælstof fra puljerne. Forinden der indsendes en ansøgning om kvælstof skal godkendelsesmyndigheden sikre, at projektet er gennemførligt.

Det fremgår af bemærkningerne til miljøbeskyttelseslovens § 35, stk. 3, jf. Folketingstidende 2017-18, A, L 169 som fremsat, side 12, 13 og 18, at bestemmelsen alene giver mulighed for at fastsætte regler om, at Miljøstyrelsen kan give tilladelse til en vis øget kvælstofudledning, hvis der i det pågældende kystvand er mulighed for at øge udledningen af kvælstof fra akvakultur. Dette skal sikre, at den ansøgte mængde kvælstof ikke medfører forringelse af det konkrete kystvand eller hindrer målopfyldelse i strid med vandplanlægningen.

For at understøtte, at Miljøstyrelsen har mulighed for at give tilladelse til en øget kvælstofudledning fra akvakulturerhvervet, er der i vandområdeplan 2015-2021 (2. planperiode) indregnet de 423 tons kvælstof til akvakulturerhvervet. Herved forstås, at der er taget højde for de merudledninger af kvælstof, der kan gives tilladelse til under ordningen, idet bl.a. den målrettede regulering dimensioneres herefter på baggrund af forventninger til udviklingen i landbrugets kvælstofudledning.

De tre kvælstofpuljer er indregnet i vandområdeplanerne efter forskellige principper. De 200 tons kvælstof er fordelt proportionalt i forhold til de eksisterende ferskvandsdambrug. De 180 tons er jævnt fordelt i de enkelte kystvande

efter oplandsareal, og de resterende 43 tons er fordelt direkte til kystvande i forhold til de eksisterende havbrug. Disse fordelinger udgør som udgangspunkt rammen for udmøntning af kvælstofpuljerne, der skal ske i overensstemmelse med vandplanlægningen og § 8 i indsatsbekendtgørelsen, som implementerer vandrammedirektivets principper om ikke-forringelse, og at myndighederne ikke må meddele tilladelser, der kan hindre opfyldelsen af miljømål.

Det følger af bemærkningerne til § 35, stk. 3, jf. Folketingstidende 2017-18, A, L 169 som fremsat, side 12 og 18, at den allerede foretagne indregning i vandområdeplanerne af de 423 tons kvælstof i de enkelte kystvande ikke i alle henseender er afgørende for, hvor der vil kunne tillades en merudledning af kvælstof i forbindelse med de konkrete ansøgninger efter ordningen. Der vil i et vist omfang være mulighed for en omfordeling af nogle af de 423 tons kvælstof mellem kystvande og mellem årene (2018-2021), hvilket vil understøtte fleksibiliteten for erhvervet. Det betyder, at Miljøstyrelsen har mulighed for at tillade yderligere kvælstof, end der er indregnet i de enkelte kystvande i vandområdeplanerne 2015-2021 under forudsætning af, at det ikke medfører forringelse eller hindrer målopfyldelse i strid med vandplanlægningen. På landsplan vil Miljøstyrelsen dog ikke samlet set kunne give tilladelse til mere end 423 tons kvælstof. Af bemærkningerne til § 35, stk. 3, jf. Folketingstidende 2017-18, A, L 169 som fremsat, side 8, fremgår det, at muligheden vedrørende en omfordeling af kvælstof blev vurderet nødvendigt, hvis ambitionen om at give tilladelse til at øge kvælstofudledningen hos akvakulturerhvervet med i alt 423 tons i videst muligt omfang skulle indfries.

Det fremgår af bemærkningerne til § 35, stk. 3, jf. Folketingstidende 2017-18, A, L 169 som fremsat, side 13 og 18, at bestemmelsen ikke ændrer på, at godkendelsesmyndigheden fortsat vil skulle vurdere, om der kan meddeles miljøgodkendelse til de konkrete dambrug og havbrug ud fra en samlet vurdering af alle andre forhold, der kan påvirke miljøet, herunder udledning af fosfor, organisk materiale, medicin og hjælpestoffer m.v.

Det fremgår af bemærkningerne til § 35, stk. 3, jf. Folketingstidende 2017-18, A, L 169 som fremsat, side 13 og 18, at hvis der ansøges om mere kvælstof, end Miljøstyrelsen har mulighed for at give tilladelse til, så skal der foretages en prioritering af ansøgerne. Denne prioritering skal sikre, at det er de mest miljø- og ressourceeffektive anlæg, som har størst mulighed for at få tildelt kvælstof fra kvælstofpuljerne. På den baggrund prioriteres anlæg efter 1) udledning af kvælstof pr. produceret enhed, 2) udledning af fosfor pr. produceret enhed, 3) udledning af organisk materiale pr. produceret enhed og 4) graden af recirkulering.

Af bemærkningerne til § 35, stk. 3, jf. Folketingstidende 2017-18, A, L 169 som fremsat, side 18, fremgår det, at godkendelsesmyndigheden i sidste ende skal træffe afgørelse om miljøgodkendelse, men er forpligtet til at lægge Miljøstyrelsens tilladelse til grund ved udformning af vilkåret om maksimalt tilladt udledning af kvælstof i miljøgodken-

delsen, under forudsætning af, at alle øvrige betingelse for at opnå en miljøgodkendelse er opfyldt.

Hjemlen i miljøbeskyttelseslovens § 35, stk. 3, har været udmøntet i bekendtgørelse nr. 1327 af 26. november 2018 om indfasning af kvælstof til akvakulturerhvervet (N-indfasningsbekendtgørelsen). Bekendtgørelsen blev ophævet den 31. marts 2020, jf. bekendtgørelse nr. 247 af 19. marts 2020 om ophævelse af bekendtgørelse om indfasning af kvælstof til akvakulturerhvervet.

Det følger af den nu ophævede N-indfasningsbekendtgørelses § 3, at Miljøstyrelsen, efter ansøgning fra godkendelsesmyndigheden, kan tillade, at godkendelsesmyndigheden ved meddelelse af miljøgodkendelse kan gøre brug af kvælstof fra kvælstofpuljerne til akvakulturanlæg.

Der har efter N-indfasningsbekendtgørelsen været afholdt én ansøgningsrunde fra den 1. januar 2019 – 31. marts 2019. Miljøstyrelsen gav i den forbindelse tilladelse til 23 tons kvælstof fra 200 tons puljen (eksisterende ferskvandsdambrug), 104,1 tons kvælstof fra 180 tons puljen (udvidelse eller etablering af dambrug – både ferskvand og saltvand) og 20,246 tons kvælstof fra 43 tons (eksisterende havbrug). Samlet set er der 275,654 tons kvælstof tilbage i ordningen, hvilket er fordelt på henholdsvis 157 tons fra 200 tons puljen, 75,9 tons fra 180 tons puljen og 22,754 tons fra 43 tons puljen.

Det fremgår af § 3, stk. 1, i bekendtgørelse nr. 247 af 19. marts 2020 om ophævelse af bekendtgørelse om indfasning af kvælstof til akvakulturerhvervet, at N-indfasningsbekendtgørelsen fortsat er gældende for verserende sager om miljøgodkendelse, hvor tilladelser til brug af kvælstof er meddelt senest den 30. marts 2020. Dette betyder, at de tilladelser, der er meddelt efter N-indfasningsbekendtgørelsen, som udgangspunkt bevarer deres gyldighed i 2 år fra meddelelsen af tilladelsen, jf. N-indfasningsbekendtgørelsens § 12, stk. 3.

2.2. Miljøministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

2.2.1. Udtagning af kvælstofpulje til havbrug

Miljøministeriet vurderer, at det med "Aftale om kvælstofindsatsen i 2020" er besluttet at ændre N-indfasningsordningen for akvakultur, således at den resterende havbrugspulje på 22,754 tons kvælstof fjernes fra ordningen. Samtidig vurderer ministeriet, at det er besluttet, at den øvrige del af ordningen vedrørende puljerne til miljø- og ressourceeffektive dambrug skal fortsætte, dog med de justeringer af ordningen som fremgår af afsnit 2.2.2.-2.2.5.

Miljøministeriet vurderer, at den gældende § 35, stk. 3, i miljøbeskyttelsesloven ikke hjemler muligheden for fastsættelse af regler om alene tilladelse til brug af kvælstof fra puljerne til miljø- og ressourceeffektive dambrug, og ikke havbrugspuljen. Det fremgår bl.a. af bemærkningerne til § 35, stk. 3, jf. Folketingstidende 2017-18, A, L 169 som

fremSAT, side 17, at miljøministeren alene kan fastsætte regler om tilladelse til brug af 423 tons kvælstof fordelt på tre puljer på henholdsvis 200 tons til eksisterende dambrug, 180 tons til udvidelser af eksisterende dambrug eller etablering af nye dambrugsanlæg og 43 tons til eksisterende havbrug.

Det foreslås derfor, at § 35, stk. 3, ændres, således at bestemmelsen ikke længere omfatter visse havbrug.

2.2.2. Samling af puljer til miljø- og ressourceeffektive dambrug

Det fremgår af bemærkningerne til § 35, stk. 3, jf. Folketingstidende 2017-18, A, L 169 som fremsat, side 12 og 17, at der etableres to puljer til miljø- og ressourceeffektive dambrug. Én pulje til eksisterende ferskvandsdambrug og én pulje til ny produktion og udvidelse af eksisterende dambrugsanlæg, som både omfatter produktion i ferskvand og saltvand.

Miljøministeriet vurderer, at det er uhensigtsmæssigt, at der bevares to separate puljer til miljø- og ressourceeffektive dambrug. Dette henset til administrationen af ordningen og ordningens overordnede formål om at sikre en udvikling, hvor der i dambrugerhvervet udledes væsentligt mindre kvælstof pr. tons produceret fisk.

Erfaringer fra ordningens 1. ansøgningsrunde i 2019 har bl.a. vist, at der har været en væsentlig større interesse for puljen på 180 tons end puljen på 200 tons, og at miljø- og ressourceeffektiviteten har været højere hos anlæg, som der er ansøgt om kvælstof på vegne af i 180 tons puljen. Samlet set blev der ansøgt om 247,367 tons kvælstof fra 180 tons puljen, hvorimod der kun blev ansøgt om 23 tons fra 200 tons puljen (eksisterende ferskvandsdambrug). Ét af formålene med 200 tons puljen var bl.a. at understøtte, at alle eksisterende ferskvandsdambrug blev miljøgodkendt, hvilket har været et udestående i en årrække. Resultaterne fra 1. ansøgningsrunde har dog vist, at der ikke har været den forventede interesse i ordningen fra disse dambrug. Derudover har erhvervet også ønsket, at puljerne til miljø- og ressourceeffektive dambrug samles til én samlet pulje. Dette er i øvrigt i overensstemmelse med bemærkningerne til § 35, stk. 3, jf. Folketingstidende 2017-18, A, L 169 som fremsat, side 12, hvoraf det fremgår, at de to puljer til miljø- og ressourceeffektive dambrug kan slås sammen.

Det er derfor hensigten, at de to puljer til miljø- og ressourceeffektive dambrug samles til én samlet pulje. Puljen vil dog blive nedjusteret, jf. afsnit 2.2.4.

Der vil således kunne meddeles tilladelse til brug af kvælstof fra den samlede pulje til ny produktion eller en udvidelse af en eksisterende produktion. Det vil være uden betydning om produktionen foregår i ferskvand eller saltvand. Det vil dog fortsat være et krav, at dambruget kan karakteriseres som miljø- og ressourceeffektivt, jf. afsnit 2.1.2.

2.2.3. Oversigt over tilgængelig kvælstof i de enkelte kystvande

Erfaringerne fra 1. ansøgningsrunde i 2019 har vist, at der i flere tilfælde blev ansøgt om kvælstof under ordningen i områder, hvor der kun var indregnet en mindre mængde kvælstof i vandområdeplanerne 2015-2021. Derudover har der i forbindelse med administrationen af ordningen vist sig at være udfordringer med at meddele tilladelser til kvælstof, som ligger ud over, hvad der var indregnet i vandområdeplanerne 2015-2021 i de enkelte kystvande. Dette var der ellers mulighed for på baggrund af en konkret vurdering, som skulle sikre, at en tilladelse til kvælstof, der lå ud over, hvad der var indregnet i vandområdeplaner 2015-2021 ikke medførte forringelse eller hindrede målopfyldelse, jf. 2.1.2. Resultatet har været, at flere har fået afslag på deres ansøgning.

Miljøministeriet vurderer derfor, at der er behov for klarhed over præcist, hvor og hvor meget kvælstof der er indregnet i vandområdeplanerne 2015-2021 på kystvandniveau. I forlængelse heraf vurderer ministeriet også, at der er behov for klarhed over, hvor meget kvælstof der maksimalt kan gives tilladelse til i de enkelte kystvande. Dette skal hjælpe med at give godkendelsesmyndighederne, som skal ansøge om kvælstof på vegne af konkrete projekter, et klart overblik over, i hvilke områder der kan ansøges om kvælstof og i hvilket omfang.

Af lovforslaget bilag 2 fremgår en oversigt over, hvor og hvor meget kvælstof der er indregnet i de enkelte kystvande. De angivne værdier er fraregnet den mængde kvælstof, som der allerede er givet tilladelse til i 2019 og den resterende havbrugspulje. Det forventes, at lovforslagets bilag 2 vil blive vedlagt som bilag til den udmøntende bekendtgørelse.

Det er hensigten, at der ikke kan tillades mere kvælstof i de enkelte kystvande end de i bilag 2 angivne mængder. Derudover vil der samlet set ikke kunne tillades mere kvælstof end der er tilgængelig fra puljen til miljø- og ressourceeffektive dambrug, jf. hertil afsnit 2.2.4. Dette vil sikre, at der ikke kan gives tilladelse til en kvælstofudledning, som potentielt kan medføre forringelse af vandmiljøet eller hindre målopfyldelse efter indsatsbekendtgørelsens § 8, da der er taget højde for den mængde kvælstof, som fremgår af bilag 2 i vandområdeplanerne 2015-2021. Som konsekvens heraf foreslås det, at loftet over, hvor meget kvælstof der maksimalt kan ansøges om pr. miljø- og ressourceeffektive dambrug sænkes til 35 tons, da der, jf. bilag 2, ikke er kystvande, hvor kvælstofudledningen under ordningen kan øges med mere end maksimalt 35 tons.

Kvælstof angivet i bilag 2 kan kun benyttes af godkendelsesmyndigheden til brug for dennes behandling af en miljøgodkendelse til miljø- og ressourceeffektive dambrug, hvis Miljøstyrelsen har givet tilladelse hertil i overensstemmelse med denne lovs udmøntende regler.

2.2.4. Nedjustering af kvælstofpuljestørrelsen til miljø- og ressourceeffektive dambrug

Miljøministeriet vurderer, at den fulde resterende mængde

kvælstof fra puljerne til miljø- og ressourceeffektive dambrug på 252,9 tons ikke forventes ansøgt, tilladt og efterfølgende udmøntet i øget produktion. Dette skyldes bl.a., at en stor mængde af kvælstoffet er geografisk spredt ud i mindre mængder og i områder, hvor der ikke er nogen eksisterende dambrugsproduktion, jf. afsnit 2.1.2. om indregningen af kvælstof i vandområdeplanerne 2015-2021. Ministeriet vurderer, at det er usandsynligt, at disse mindre mængder kvælstof kan udnyttes til rentabel produktionsudvidelse/-etablering.

Miljøministeriet har derfor med input fra kerneinteressenter inden for drift af akvakultur klarlagt, hvor og hvor meget kvælstof der reelt forventes at blive ansøgt om, når der samtidig tages højde for, hvor meget kvælstof der maksimalt kan tillades i de enkelte kystvande i overensstemmelse med, hvad der er taget højde for i vandområdeplanerne 2015-2021, jf. bilag 2.

Ved udmøntningen af den foreslåede ændring af § 35, stk. 3, forventes den endelige kvælstofpulje til miljø- og ressourceeffektive dambrug fastsat til 80 tons. Fastsættelsen af puljestørrelse sker ud fra de kystvande, som kerneinteressenterne udpegede og sammenholdt med, hvor meget kvælstof der maksimalt kan gives tilladelse til i de enkelte kystvande, jf. afsnit 2.2.3. og bilag 2. For ikke at begrænse mulighederne for, at der vil kunne komme ansøgninger om kvælstof i områder, som ikke blev udpeget af kerneinteressenterne, foreslås der fortsat være mulighed for at ansøge om kvælstof i alle de kystvande, der er angivet i bilag 2. Der kan dog ikke under ordningen meddeles tilladelse til mere kvælstof, end der er tilgængeligt i det enkelte kystvand, jf. afsnit 2.2.3. og bilag 2. Derudover vil der samlet set heller ikke kunne meddeles tilladelse til mere end 80 tons kvælstof.

I tilfælde af, at der samlet set ansøges om mere kvælstof end de 80 tons, eller at der i de enkelte kystvande ansøges om mere kvælstof end der er mulighed for at tillade, jf. afsnit 2.2.3. og bilag 2, er det hensigten, at der skal foretages en prioritering af ansøgningerne. Det foreslås, at prioriteringen følger kravene for miljø- og ressourceeffektivitet i overensstemmelsen med den hidtidige ordning. For nærmere om prioritering henvises til lovforslagets § 1, nr. 1, og bemærkninger hertil.

2.2.5. Den tidsmæssige indfasning og gyldighedsregler for meddelte tilladelser til brug af kvælstof

Det følger af bemærkningerne til den gældende bestemmelse i miljøbeskyttelseslovens § 35, stk. 3, jf. Folketingstidende 2017-18, A, L 169 som fremsat, side 11, 13 og 18, at ordningen alene skal løbe fra 2018-2021. Det fremgår yderligere af bemærkningerne, at det alene er tilladelsen til godkendelsesmyndigheden til at gøre brug af kvælstofpuljen, som skal være givet i løbet af 2018-2021. Det skyldes bl.a., at ombygning til større og mere miljø- og ressourceeffektive dambrug eller etablering af disse anlæg tidsmæssigt typisk kan strække sig over flere år.

Miljøministeriet vurderer, at ordningen, som kan etableres med hjemmel i § 35, stk. 3, ikke skal forlænges udover 2021, idet ordningen afsluttes sammen med vandområdeplanerne 2015-2021. På den baggrund forventes det også, at afgørelser om tilladelse til brug af kvælstof fra puljen skal træffes i løbet af 2021. Dette omfatter dog ikke godkendelsesmyndighedernes afgørelser om miljøgodkendelse.

Det er hensigten at fastsætte regler om, at der kun skal være én ansøgningsrunde i 2021 i overensstemmelse med bemærkningerne til den gældende bestemmelse, hvoraf det fremgår, at ordningen alene skal løbe fra 2018-2021, jf. Folketingstidende 2017-18, A, L 169 som fremsat, side 11, 13 og 18. Det er endvidere hensigten at fastsætte regler om, at ansøgninger om kvælstof som udgangspunkt skal være færdigbehandlet senest den 31. december 2021, da ordningen følger vandområdeplanperiode 2015-2021.

Miljøministeriet vurderer, at der er behov for at revidere den periode, hvorefter det med rimelighed kan forventes, at der skal være meddelt en miljøgodkendelse på baggrund af tilladelsen til kvælstof fra puljen. Det skyldes bl.a., at ministeriet vurderer, at det i visse tilfælde kan tage længere tid end 2 år at meddele en miljøgodkendelse. Derudover vurderer ministeriet, at det er nødvendigt at sikre, at tilladelserne ikke bortfalder i tilfælde af, at miljøgodkendelsen påklages og hjemvises af Miljø- og Fødevarerklagenævnet til fornyet behandling.

Det foreslås, at miljøministeren bemyndiges til at fastsætte regler om gyldighedsperioden af tilladelser til brug af kvælstof, herunder tilladelser meddelt i årene 2019 og 2020.

Ved udmøntningen af den foreslåede ændring af § 35, stk. 3, 2. pkt., forventes der fastsat regler om, at de tilladelser, som allerede er meddelt i 2019 og i 2020 i forbindelse med 1. ansøgningsrunde efter den nu ophævede N-indfasningsbekendtgørelse, bevarer deres gyldighed, indtil tilladelsen udnyttes i en miljøgodkendelse, eller som minimum i 3 år fra den dato, hvor tilladelsen blev meddelt.

Derudover forventes fastsat regler om, at en tilladelse til brug af kvælstof ikke anses for bortfaldet på grund af manglende udnyttelse som følge af Miljø- og Fødevarerklagenævnets afgørelse om hjemvisning af en miljøgodkendelse til fornyet behandling i 1. instans. Det er således hensigten, at en tilladelse til brug af kvælstof uanset 3 årsfristen vil skulle kunne anvendes i op til 1 år fra den dag, hvor godkendelsesmyndigheden modtager Miljø- og Fødevarerklagenævnets afgørelse om hjemvisning af miljøgodkendelsen. Herved sikres det, at tilladelsen til brug af kvælstof fra puljen, efter den er udnyttet i en miljøgodkendelse, ikke bortfalder som følge af Miljø- og Fødevarerklagenævnets afgørelse om hjemvisning af miljøgodkendelse til fornyet behandling.

Der forventes fastsat tilsvarende regler for tilladelser, som forventes meddelt i 2021, i overensstemmelse med denne lovs udmøntende regler. For nærmere om de påtænkte gyldighedsregler for meddelte tilladelser til brug af kvælstof

henvises til lovforslagets § 1, nr. 2, og bemærkningerne hertil.

3. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige

Det er forudsat med N-indfasningsordningen, at kvælstofudledningen i nødvendigt omfang skal kompenseres igennem bl.a. den målrettede regulering. Med Aftale om kvælstofindsatsen i 2020 er det besluttet at ændre N-indfasningsordningen til akvakultur således, at den resterende havbrugspulje på 22,754 tons fjernes fra ordningen. Som konsekvens heraf er den målrettede kvælstofregulering i 2020 blevet tilpasset, så den del af ikke-foringelsesindsatsen, som svarer til den resterende mængde kvælstof i havbrugspuljen under N-indfasningsordningen, omfordeles til forbedringsindsats. Omfordelingen af indsatsen medfører en omfordeling af de økonomiske midler til kompensation af de landmænd, som frivilligt indgår i den målrettede regulering. Disse midler vil således i stedet bidrage til finansieringen af en indsats, som vil forbedre vandmiljøet. I forhold til de 172,9 tons kvælstof, som den samlede pulje til miljø- og ressourceeffektive dambrug nedjusteres med, er der kun to områder, hvor der udestod en opvejende indsats i den målrettede regulering i 2020, svarende til samlet set 12 ha. Indsatsen i disse to områder blev ikke gennemført i 2020 og vil ikke blive videreført. Det bemærkes, at der ikke er givet tilladelse til en øget kvælstofudledning under N-indfasningsordningen i disse områder, og at indsatsen vurderes at være under bagatelgrænsen. Statens udgifter i forhold til kompensation bliver derfor ikke påvirket af lovforslaget.

Udmøntning af lovforslaget forventes at medføre en samlet reduktion i administrative udgifter hos Miljøstyrelsen og kommunerne. I forhold til Miljøstyrelsen, som administrerer ordningen og meddeler tilladelse til kvælstof, skal der behandles færre kvælstofansøgninger, da havbrug ikke længere er en del af ordningen. Derudover forventes det også, at der skal bruges mindre tid på vejledningsindsatsen over for kommunerne om ordningen, da den samlede pulje til miljø- og ressourceeffektive dambrug nedjusteres. I forhold til kommunerne, som indsender ansøgninger om kvælstof til brug for godkendelsesbehandlingen af de konkrete virksomheder, forventes antallet af ansøgninger om kvælstof på vegne af miljø- og ressourceeffektive dambrug mindsket. Samlet set forventes de administrative udgifter for det offentlige reduceret med ca. 0,6 mio. kr.

Det er Miljøministeriets vurdering, at lovforslaget overholder de syv principper for digitaliseringsklar lovgivning. Lovforslaget understøtter bl.a. mulighederne for digital kommunikation, da ansøgninger om kvælstof kan sendes digitalt til Miljøstyrelsen.

4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

I forhold til miljø- og ressourceeffektive dambrug vil muligheden for at udlede kvælstof efter lovforslaget blive ned-

justeret med 172,9 tons. Det forhold, at ordningen angår en reduceret mængde kvælstof på 80 tons til miljø- og ressourceeffektive dambrug ændrer ikke erhvervets muligheder for investeringer og udvidelse. Det skyldes, at den mængde kvælstof, der udgår af ordningen på 172,9 tons, ikke forventes ansøgt, tilladt og efterfølgende udmøntet i en øget produktion, jf. bemærkningerne i afsnit 2.2.4. Det estimeres, at en udledning på 80 tons kvælstof fra miljø- og ressourceeffektive dambrug vil medføre en fiskeproduktion svarende til et estimeret driftsresultat på ca. 68 mio. kr. Estimatet er baseret på, at kvælstof tildeles anlæg, som har en udledning svarende til minimumskravene for miljø- og ressourceeffektivitet. Såfremt kvælstof tildeles anlæg, som har en højere miljø- og ressourceeffektivitet end blot minimumskravene, så må der forventes et højere årlig driftsresultat.

I forhold til havbrug forventes de erhvervsøkonomiske konsekvenser af lovforslaget at være ca. 1,8-2 mio. kr. årligt i tabt estimeret merdriftsresultat. Forudsætningen for vurderingen er, at de resterende ca. 23 tons fra havbrugspuljen ville være blevet tildelt under ordningen i forbindelse med den gældende bestemmelses udmøntende regler, og udmøntet i en miljøgodkendelse med øget produktion til følge.

De økonomiske administrative konsekvenser for erhvervet i forbindelse med udmøntning af lovforslaget vurderes at være minimale, da ansøgningen om tilladelse til brug af kvælstofpuljerne fortsat varetages af godkendelsesmyndigheden. Lovforslaget forventes dog at medføre en mindre reduktion i de administrative udgifter.

Lovforslaget har været forelagt Erhvervsstyrelsens Område for Bedre Regulering (OBR). OBR vurderer, at lovforslaget medfører administrative konsekvenser for erhvervslivet. Disse konsekvenser vurderes at være under 4 mio. kr., hvorfor de ikke kvantificeres nærmere.

Miljøministeriet vurderer, at principperne for agil erhvervsrettet regulering ikke er relevante i forhold til de ændringer, der med lovforslaget foreslås til miljøbeskyttelsesloven. Lovforslaget ændrer således ikke på, at den ordning, som kan etableres med den foreslåede ændring af hjemlen i § 35, stk. 3, fortsat understøtter erhvervets muligheder for at anvende nye teknologier.

5. Administrative konsekvenser for borgerne

Lovforslaget medfører ingen administrative konsekvenser for borgerne.

6. Klima- og miljømæssige konsekvenser

De regler, som der kan fastsættes med hjemmel i den gældende bestemmelse i miljøbeskyttelseslovens § 35, stk. 3, skaber mulighed for, at visse akvakulturvirksomheder kan tildeles 423 tons kvælstof til at øge kvælstofudledningen og dermed øge produktionen af fisk. Hjemlen har været udmøntet i N-indfasningsbekendtgørelsen. Der er efter bekendtgørelsen givet tilladelse til 147,346 tons kvælstof. Bekendtgørelsen blev ophævet den 31. marts 2020. Den gæl-

dende bestemmelse i § 35, stk. 3, indeholder derfor mulighed for at fastsætte regler om en ordning, hvorved visse akvakulturanlæg kan tildeles 275,654 tons kvælstof.

Det foreslås, at der fremadrettet kun kan fastsættes regler om én kvælstofpulje på 80 tons til miljø- og ressourceeffektive dambrug, jf. nærmere herom i afsnit 2.2.4. Udmøntning af lovforslaget medfører således en mindre forventet belastning fra akvakulturerhvervet på 195,654 tons kvælstof end, hvad der er forudsat i vandområdeplanerne 2015-2021 og den gældende bestemmelse, hvilket vil være til gavn for vandmiljøet.

Som nævnt i bemærkningerne til den gældende § 35, stk. 3, jf. Folketingstidende 2017-18, A, L 169 som fremsat, side 14, så kan der være afledte konsekvenser af en øget fiskeproduktion på baggrund af en tilladelse til at øge kvælstofudledningen, såsom en øget udledning af fosfor, organisk materiale, medicin og hjælpestoffer. Når muligheden for at udlede kvælstof efter de regler, som kan fastsættes med den foreslåede ændring af § 35, stk. 3, bliver mindre, så forventes det tilsvarende at betyde, at eventuelle afledte øgede udledninger af andre relevante stoffer, såsom fosfor, organisk materiale, medicin og hjælpestoffer, også vil blive mindre, hvilket vil være til gavn for vandmiljøet.

7. Forholdet til EU-retten

Forslaget indeholder ikke EU-retlige aspekter.

8. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

Et udkast til lovforslag har i perioden fra den 9. november 2020 til den 7. december 2020 været sendt i høring hos følgende myndigheder og organisationer m.v.:

Advansor, Advokatsamfundet, Akademiraadet, Altox A/S, Aquacircle, Biologiforbundet, Branchearbejdsmiljøudvalget Jord til Bord, Brancheforeningen for genanvendelse af organiske ressourcer til jordbrugsformål, Bæredygtigt Landbrug, Cowi, DAKOFA, DAKOFO, DANAK, Danish Seafood Association, Danmarks Fiskeriforening, Danmarks Jægerforbund, Danmarks Naturfredningsforening, Danmarks Sportsfiskerforbund, Dansk Akvakultur, Dansk Amatørfiskerforening, Dansk Erhverv, Dansk Erhvervsfremme, Dansk Forening for Rosport, Dansk Fritidsfiskerforbund, Dansk Industri, Dansk Kano og Kajak Forbund, Dansk Miljøteknologi, Dansk Ornitologisk Forening, Dansk Sejlunion, Danske Advokater, Danske Havne, Danske Maritime, Danske Rederier, Danske Regioner, Danske Råstoffer (Dansk Byggeri), Danske Vandværker, DANVA, DCA - Nationalt Center for Fødevarer og Jordbrug, DCE - Nationalt Center for Miljø og Energi, De Økonomiske Råd, DELTA, DHI, DTU, Dyrenes Beskyttelse, Foreningen Endelave Hav- og Dambrug – Nej Tak, Eurofins, Eurolab Danmark, Ferskvandsfiskeriforeningen for Danmark, Fonden Teknologirådet, FORCE Technology, Foreningen af Danske Biologer, Foreningen af Lystbådehavne i Danmark, Foreningen af miljø-, plan- og naturmedarbejdere i det offentlige (EnviNa), Foreningen af Rådgivende Ingeniører, Foreningen Muslingeerhver-

vet, Fortum Danmark, Friluftsrådet, Greenpeace Danmark, GTS (Godkendt Teknologisk Service), Havbrugsgruppen Ebeltoft, HK-Kommunal Miljøudvalg, KL, Kommunalteknisk Chefforening, Københavns Universitet, Landbrug & Fødevarer, Landsforeningen Praktisk Økologi, Marine Ingredients Denmark, NIRAS, NOAH, Orbicon, Petri Holding ApS, Rambøll Danmark, Roskilde Universitet, Rådet for Grøn Omstilling, SEGES, Syddansk Universitet, TEKNIQ Arbejdsgiverne, Teknologisk Institut, Visit Denmark, Wind Denmark, WWF Verdensnaturfonden, Økologisk Landsforening, Aalborg Universitet, Aarhus Universitet og alle kommuner i Danmark.

9. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/Mindre udgifter (hvis ja, angiv omfang/Hvis nej, anfør »Ingen«)	Negative konsekvenser/Merudgifter (hvis ja, angiv omfang/Hvis nej, anfør »Ingen«)
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Ingen
Implementeringskonsekvenser for det offentlige	Udmøntning af lovforslaget forventes at medføre en reduktion af de administrative udgifter på ca. 0,6 mio. kr. i forbindelse med færre kvælstofansøgninger og mindre vejledningsindsats	Ingen
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Udmøntning af lovforslaget forventes at medføre ca. 1,8-2 mio. kr. årligt i tabt estimeret merdriftsresultat for eksisterende havbrug. Det forhold, at ordningen angår en reduceret mængde kvælstof (80 tons) til miljø- og ressourceeffektive dambrug ændrer ikke erhvervets muligheder for investeringer og udvidelse.
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Udmøntning af lovforslaget forventes at medfører en minimal reduktion i udgifter.	Ingen
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Ingen
Klima- og miljømæssige konsekvenser	Udmøntning af lovforslaget forventes at medfører en mindre udledning af kvælstof på i alt 195,654 tons end forudsat i vandområdeplanerne 2015-2021 og den gældende bestemmelse i § 35, stk. 3. Herudover forventes en mindre udledning af fosfor, organisk materiale, medicin og hjælpestoffer, som følge af, at muligheden for at udlede kvælstof bliver mindre.	Ingen
Forholdet til EU-retten	Forslaget indeholder ikke EU-retlige aspekter.	
Overimplementering af EU-retlige minimumsforpligtelser	JA NEJ X	

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Det fremgår af § 35, stk. 3, i lov om miljøbeskyttelse, at miljøministeren kan fastsætte regler om kvælstofpuljer til brug for godkendelsesmyndighedens behandling og afgørelse af sager om miljøgodkendelse af miljø- og ressourceeffektive dambrug og visse havbrug, herunder om godkendelsesmyndighedens pligt til at ansøge ministeren om tildeling af kvælstofpuljer, ansøgningsrunder, ansøgningens indhold og oplysninger samt tildelingskriterier.

Af bemærkningerne til den gældende bestemmelse i § 35, stk. 3, jf. Folketingstidende 2017-18, A, L 169 som fremsat, side 9-12 og 17, fremgår det, at der kan fastsættes regler om tre kvælstofpuljer på henholdsvis 200 tons, 180 tons og 43 tons, hvoraf 380 tons skal gå til miljø- og ressourceeffektive dambrug og 43 tons til visse havbrug. Det fremgår endvidere af bemærkningerne, at puljen med 200 tons kvælstof så vidt muligt skal understøtte, at eksisterende ferskvandsdambrug får mulighed for at bibeholde deres nuværende kvælstofudledningstilladelse i forbindelse med overgangen til en ny miljøgodkendelse. Endvidere fremgår det, at puljen med 180 tons er afsat til nye dambrugsanlæg eller udvidelser af eksisterende dambrugsanlæg, hvor der maksimalt kan ansøges om og gives tilladelse til 45 tons kvælstof pr. anlæg. Puljen på 180 tons omfatter både ferskvands- og saltvandsdambrug. Endelig fremgår det, at 43 tons kvælstof er afsat til havbrug og skal give mulighed for, at eksisterende havbrug kan bibeholde deres fulde udledningstilladelse i forbindelse med overgangen til en ny miljøgodkendelse. For definitionen af miljø- og ressourceeffektive dambrug og visse havbrug henvises til afsnit 2.1.2. i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

Hjemlen i miljøbeskyttelseslovens § 35, stk. 3, har været udmøntet i bekendtgørelse nr. 1327 af 26. november 2018 (N-indfasningsbekendtgørelsen). Der har efter N-indfasningsbekendtgørelsen været afholdt én ansøgningsrunde fra den 1. januar 2019 – 31. marts 2019, hvor godkendelsesmyndighederne i forbindelse med behandlingen af miljøgodkendelser af miljø- og ressourceeffektive dambrug og visse havbrug har kunne ansøge om kvælstof fra puljerne. Resultatet af 1. ansøgningsrunde var, at Miljøstyrelsen, som meddeler tilladelser til kvælstof fra puljerne, gav tilladelse til 23 tons kvælstof fra 200 tons puljen (eksisterende ferskvandsdambrug), 104,1 tons kvælstof fra 180 tons puljen (udvidelse eller etablering af dambrug – både ferskvand og saltvand) og 20,246 tons kvælstof fra 43 tons (eksisterende havbrug). Samlet set er der 275,654 tons tilbage i ordningen, hvilket er fordelt på henholdsvis 177 tons fra 200 tons puljen, 75,9 tons fra 180 tons puljen og 22,754 tons fra

43 tons puljen. N-indfasningsbekendtgørelsen blev ophævet den 30. marts 2020. For nærmere beskrivelse af gældende ret henvises til afsnit 2.1. i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

Det følger af den foreslåede ændring af bestemmelsen i § 35, stk. 3, at ”og visse havbrug” udgår.

Dette betyder, at der ikke længere kan fastsættes regler om en kvælstofpulje til visse havbrug, men alene til miljø- og ressourceeffektive dambrug.

Konsekvensen heraf bliver, at tilladelser til at øge kvælstofudledningen for alle havbrug fremadrettet alene vil blive varetaget af den relevante godkendelsesmyndighed, som bl.a. skal vurdere, om en øget kvælstofudledning vil medføre en forringelse af kystvande eller hindre målopfyldelse i strid med vandplanlægningen. Det vil således ikke længere være muligt eller påkrævet, at godkendelsesmyndigheden skal ansøge om tilladelse til brug af kvælstof igennem den ordning, som forventes etableret med hjemmel i den foreslåede § 35, stk. 3. Ordningen for så vidt angår de miljø- og ressourceeffektive dambrug vil med udmøntningen af den foreslåede ændring i § 35, stk. 3, blive videreført med følgende tilpasninger som anført nedenfor.

Det følger yderligere af den foreslåede ændring af bestemmelsen i § 35, stk. 3, at ”kvælstofpuljer” ændres til ”en kvælstofpulje, og at ”af kvælstofpuljer” ændres til ”fra kvælstofpuljen”.

Ændringen betyder, at miljøministeren fremadrettet kun kan fastsætte regler om én kvælstofpulje til miljø- og ressourceeffektive dambrug. Konsekvensen af, at de eksisterende to puljer til miljø- og ressourceeffektive dambrug samles til én er, at der ikke længere vil være mulighed for at øremærke en bestemt kvælstofpulje til f. eks. eksisterende ferskvandsdambrug. Det vil fremadrettet alene være et krav, at dambruket er miljø- og ressourceeffektivt, eller at dambruket bliver miljø- og ressourceeffektivt i forbindelse med, at godkendelsesmyndigheden får tilladelse til kvælstof fra kvælstofpuljen til brug for dennes behandling af miljøgodkendelse.

Det forventes, at miljøministeren vil benytte hjemlen i § 35, stk. 3, til at fastsætte regler om, at Miljøstyrelsen, som administrerer ordningen og meddeler tilladelser til kvælstof, maksimalt kan give tilladelse til den mængde kvælstof, som er indregnet i vandområdeplanerne 2015-2021 i de enkelte kystvande. I den forbindelse henvises til lovforslagets bilag 2, som indeholder en oversigt over, hvor og hvor meget kvælstof der er indregnet i vandområdeplanerne 2015-2021 i de enkelte kystvande. Det vil bidrage til en smidigere administration og mere gennemsigtighed i forhold til, hvor og hvor meget kvælstof der kan tillades under ordningen i de enkelte kystvande. Det forventes, at lovforslagets bilag 2 vil blive vedlagt som bilag til den udmøntende bekendtgørelse. For en nærmere beskrivelse af, hvordan kvælstof til akvakulturerhvervet er indregnet i vandområdeplanerne

2015-2021 henvises til afsnit 2.1.2. i de almindelige bemærkninger i lovforslaget.

Udmøntning af den foreslåede ændring medfører, at Miljøstyrelsen, som meddeler tilladelserne til kvælstof, ikke længere på baggrund af en konkret vurdering kan give tilladelse til mere kvælstof, end der er indregnet i vandområdeplanerne 2015-2021 i de enkelte kystvande. Det bemærkes yderligere, at såfremt der ansøges om mere kvælstof, end der er mulighed for at tildele i de enkelte kystvande, vil der blive prioriteret imellem ansøgerne på baggrund af kravene for miljø- og ressourceeffektivitet i overensstemmelse med den hidtidige ordning. Ansøgninger vil således blive prioriteret i følgende rækkefølge: 1) Den mindste udledning af kvælstof i kg pr. ton produceret fisk, 2) Den mindste udledning af fosfor i kg pr. ton produceret fisk, 3) Den mindste udledning af organisk materiale i kg pr. ton produceret fisk og 4) Den højeste recirkuleringsgrad i procent.

Som konsekvens af, at der med udmøntning af den foreslåede ændring af § 35, stk. 3, ikke kan tillades en øget kvælstofudledning, som ligger udover, hvad der er indregnet i vandområdeplanerne 2015-2021 i de konkrete kystvande forventes det også med udmøntningen af ændringen af bestemmelsen i § 35, stk. 3, at loftet for, hvor meget kvælstof der kan ansøges om og gives tilladelse til pr. miljø- og ressourceeffektivt dambrug sænkes fra 45 tons til 35 tons.

Den kvælstofpulje til miljø- og ressourceeffektive dambrug, som miljøministeren kan fastsætte regler om med hjemmel i den foreslåede § 35, stk. 3, vil omfatte en mindre kvælstofpulje på i alt 80 tons. Dermed vil den samlede resterende mængde kvælstof til miljø- og ressourceeffektive dambrug blive nedjusteret fra 252,9 tons kvælstof til 80 tons kvælstof. Det forventes yderligere, at der vil blive fastsat regler om, at det vil være muligt for godkendelsesmyndighederne at ansøge om kvælstof i alle de kystvande, hvor der er indregnet kvælstof til akvakulturerhvervet i vandområdeplanerne 2015-2021, jf. lovforslagets bilag 2. Det vil dog ikke være muligt samlet set at give tilladelse til mere kvælstof end maksimalt 80 tons.

I tilfælde af, at der samlet set ansøges om mere kvælstof end 80 tons kvælstof, vil der blive prioriteret imellem ansøgerne på baggrund af kravene for miljø- og ressourceeffektivitet i overensstemmelse med den hidtidige ordning, jf. ovenfor. Nedjusteringen af kvælstofpuljen til miljø- og ressourceeffektive dambrug vurderes ikke at ændre erhvervets muligheder for investeringer og udvidelse, da det vurderes, at den mængde kvælstof, der udgår af ordningen (172,9 tons), ikke alligevel ville blive ansøgt om eller blive udnyttet til rentabel produktionsudvidelse/-etablering. Tilladelser til kvælstof må kun benyttes af godkendelsesmyndigheden til brug for dennes behandling af en miljøgodkendelse til miljø- og ressourceeffektive dambrug, som lå til grund for ansøgningen om kvælstof.

Der forventes fastsat regler med hjemmel i den foreslåede § 35, stk. 3, om, at der kun vil blive etableret én ansøgnings-

ningsrunde i 2021, og at afgørelser om tilladelse til brug af kvælstof fra kvælstofpuljen som udgangspunkt senest skal træffes i 2021. På den baggrund forventes det, at der vil blive fastsat regler om, at ansøgninger om tilladelse til brug af kvælstof som udgangspunkt skal være færdigbehandlet senest den 31. december 2021.

Den mængde kvælstof, som udgår af ordningen (195,654 tons kvælstof), vil medføre en mindre forventet udledning af kvælstof end forudsat i vandområdeplanerne 2015-2021 og den gældende bestemmelse i § 35, stk. 3. Af samme grund bemærkes det yderligere, at kvælstof, der udgår af ordningen, ikke kan benyttes af andre myndigheder eller virksomheder m.v. til at øge kvælstofudledning, medmindre andet fastsættes ved lov.

Til nr. 2

I medfør af den gældende § 35, stk. 3, er der bl.a. fastsat regler om gyldigheden af tilladelser til brug af kvælstof eller med andre ord afgørelser om tildeling af kvælstof fra kvælstofpuljerne. Tilladelser til brug af kvælstof meddelt efter § 7 i N-indfasningsbekendtgørelsen bevarer som udgangspunkt deres gyldighed i 2 år fra meddelelsen af tilladelsen, jf. N-indfasningsbekendtgørelsens § 12, stk. 3, jf. § 3, stk. 1, i bekendtgørelse nr. 247 af 19. marts 2020 om ophævelse af bekendtgørelse om indfasning af kvælstof til akvakulturerhvervet. For en nærmere beskrivelse henvises til afsnit 2.1.2. i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

Det foreslås, i § 35, stk. 3, ved indsættelse af et nyt 2. pkt., at ministeren kan endvidere fastsætte regler om gyldighedsperioden af tilladelser til brug af kvælstof, herunder tilladelser meddelt i årene 2019 og 2020.

Forslaget har til formål at præcisere den gældende hjemmel i § 35, stk. 3, ved udtrykkelig at fastsætte, at ministeren kan fastsætte regler om gyldighedsperioden af tilladelse til brug af kvælstof, herunder tilladelse meddelt i årene 2019 og 2020, og derved også at sikre fortsat hjemmel til at fastsætte regler om gyldigheden af de tilladelser til brug af kvælstof, som er meddelt efter § 7 i N-indfasningsbekendtgørelsen i 2019 og 2020.

Ved udmøntningen af den foreslåede ændring af § 35, stk. 3, 2. pkt. forventes fastsat regler om, at en tilladelse til brug af kvælstof som udgangspunkt bevarer sin gyldighed indtil tilladelsen udnyttes i en meddelt miljøgodkendelse eller som minimum i 3 år fra den dato, hvor afgørelsen er truffet. Godkendelsesmyndighedens afgørelse om miljøgodkendelse skal derfor være truffet i 1. instans senest 3 år efter tilladelse til brug af kvælstof er meddelt. Det er hensigten, at dette både skal gælde for de kommende tilladelser til brug af kvælstof, som forventes meddelt i 2021 i overensstemmelse med denne lovs udmøntende regler, og for de tilladelser til brug af kvælstof, som allerede er meddelt i 2019 og i 2020 i forbindelse med 1. ansøgningsrunde efter den nu ophævede N-indfasningsbekendtgørelse. Det er således hensigten, at tilladelser meddelt af Miljøstyrelsen senest 31. marts 2020

efter de hidtil gældende regler i N-indfasningsbekendtgørelsen, vil bevare deres gyldighed i 3 år fra den dato, hvor tilladelsen blev meddelt.

3 årsfristen vil skulle gælde uanset, hvad der er angivet i den konkrete tilladelse. Hvis der f.eks. i tilladelsen er fastsat en kortere frist for udnyttelse af tilladelsen end 3 år fra meddelelsen af tilladelsen, vil gyldigheden af tilladelsen automatisk blive forlænget. Dette vil også gælde for tilladelser, som måtte være bortfaldet inden ikrafttrædelsen af de nye regler som følge af en kortere fastsat frist for udnyttelse af tilladelsen end 3 år fra meddelelsen af tilladelsen. Disse tilladelser vil som konsekvens af denne lovs udmøntende regler ikke bortfalde alligevel den pågældende dato.

Derudover forventes fastsat regler om, at en tilladelse til brug af kvælstof ikke anses for bortfaldet på grund af manglende udnyttelse som følge af Miljø- og Fødevareklagenævnets afgørelse om hjemvisning af en miljøgodkendelse til fornyet behandling i 1. instans. Det er således hensigten, at en tilladelse til brug af kvælstof uanset 3 årsfristen vil skulle kunne anvendes i op til 1 år fra den dag, hvor godkendelsesmyndigheden modtager Miljø- og Fødevareklagenævnets afgørelse om hjemvisning af miljøgodkendelsen. Det er hensigten herved at sikre, at en tilladelse til brug af kvælstof, efter den er udnyttet i en meddelt miljøgodkendelse, ikke efterfølgende bortfalder som følge af Miljø- og Fødevareklagenævnets afgørelse om hjemvisning af miljøgodkendelsen til fornyet behandling.

Som konsekvens af, at der med den foreslåede § 35, stk. 3,

2. pkt. vil blive fastsat nye regler om gyldigheden af allerede meddelte tilladelser efter N-indfasningsbekendtgørelsen, så er det også hensigten ændre bekendtgørelse nr. 247 af 19. marts 2020 om ophævelse af bekendtgørelse om indfasning af kvælstof til akvakulturerhvervet, således at § 3, fjernes fra bekendtgørelsen. Dette forventes at ske parallelt med ikrafttrædelsen af denne lovs udmøntende regler. Ændringen af bekendtgørelsen skyldes, at det, jf. § 3, i bekendtgørelsen er fastsat, at bekendtgørelse nr. 1327 af 26. november 2018 dog fortsat gælder for de verserende sager om miljøgodkendelse af miljø- og ressourceeffektive dambrug og visse havbrug, jf. listepunkt I 201-I 205 i bekendtgørelse om godkendelse af listevirksomheder, hvor Miljøstyrelsen senest den 31. marts 2020 har meddelt tilladelse efter § 7 til brug af kvælstof i forbindelse med godkendelse af det projekt, som ligger til grund for ansøgningen. Dette omfatter således også N-indfasningsbekendtgørelsens regler om tilladelseernes gyldighed, jf. N-indfasningsbekendtgørelsens § 7, stk. 4 og § 12, stk. 3.

Til § 2

Det foreslås, at lovforslaget skal træde i kraft den 1. juli 2021.

Lovforslaget gælder ikke for Færøerne og Grønland, da miljøbeskyttelsesloven ikke gælder for disse landsdele, jf. lovens § 118, og heller ikke kan sættes i kraft for disse landsdele.

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

*Gældende formulering**Lovforslaget*

§ 1

I lov om miljøbeskyttelse, jf. lovbekendtgørelse nr. 1218 af 25. november 2019, som ændret ved lov nr. 1904 af 11. december 2020 og senest ved § 2 i lov nr. 126 af 30. januar 2021, foretages følgende ændringer:

§ 35 ---

Stk. 2. og 3. ---

Stk. 3. Miljøministeren kan fastsætte regler om kvælstofpuljer til brug for godkendelsesmyndighedens behandling og afgørelse af sager om godkendelse efter § 33 af miljø- og ressourceeffektive dambrug og visse havbrug, herunder om godkendelsesmyndighedens pligt til at ansøge ministeren om tildeling af kvælstofpuljer, ansøgningsrunder, ansøgningens indhold og oplysninger samt tildelingskriterier.

1. I § 35, *stk. 3*, ændres »kvælstofpuljer« til: »en kvælstofpulje«, »og visse havbrug« udgår, og »af kvælstofpuljer« ændres til: »fra kvælstofpuljen«.

2. I § 35, *stk. 3*, indsættes som 2. pkt.: »Ministeren kan endvidere fastsætte regler om gyldighedsperioden af tilladelser til brug af kvælstof, herunder tilladelser meddelt i årene 2019 og 2020.«

Bilag 2

**Oversigt over resterende kvælstof til miljø- og ressourceeffektive dambrug i vandområdeplanerne
2015-2021**

Kystvand	Hovedvandopland	Rest tons N (dambrug)
Roskilde Fjord, ydre (1)	2.2 Isefjord og Roskilde Fjord	3,05
Roskilde Fjord, indre (2)	2.2 Isefjord og Roskilde Fjord	1,88
Isefjord (24, 165)	2.2 Isefjord og Roskilde Fjord	3,20
Åbne vandomr. Gr. VI – Øresund og Køge Bugt og Østersøen (6, 9)	2.3 Øresund	2,00
Korsør Nor (16)	2.5 Smålandsfarvandet	0,13
Basnæs Nor (17)	2.5 Smålandsfarvandet	0,16
Holsteinborg Nor (18)	2.5 Smålandsfarvandet	0,08
Skælskør Fjord og Nor (25)	2.5 Smålandsfarvandet	0,11
Musholm Bugt, indre (26)	2.5 Smålandsfarvandet	2,20
Åbne vandomr. Gr. II – Kattegat (154, 222, 225)	1.1 Nordlige Kattegat, Skagerak	6,10
Åbne vandomr. Gr. I – Skagerak og Vesterhavet (221)	1.1 Nordlige Kattegat, Skagerak	7,44
Nissum Bredning, Thisted Bredning, Kås Bredning, Løgstør Bredning, Nibe Bredning og Langerak (156)	1.2 Limfjorden	26,24
Bjørnholms Bugt, Riisgårde Bredning, Skive Fjord og Lovns Bredning (157)	1.2 Limfjorden	23,54
Hjarbæk Fjord (158)	1.2 Limfjorden	9,14
Mariager Fjord (159, 160)	1.3 Mariager Fjord	2,39
Nissum Fjord (129, 130, 131)	1.4 Nissum Fjord	16,26
Åbne vandomr. Gr. I – Skagerak og Vesterhavet (133)	1.4 Nissum Fjord	0,10
Randers Fjord (135, 136, 137)	1.5 Randers Fjord	26,49
Ebeltoft Vig (141)	1.6 Djursland	0,05
Stavns Fjord (142)	1.7 Aarhus Bugt	0,04
Århus Bugt, Kalø Vig, Begtrup Vig og Knebel Vig (144, 145, 147)	1.7 Aarhus Bugt	2,75
Åbne vandomr. Gr. III – Århus Bugt syd, Samsø og Nordlige Bælthav (219)	1.7 Aarhus Bugt	0,45
Ringkøbing Fjord (132)	1.8 Ringkøbing Fjord	0,21
Åbne vandomr. Gr. I – Skagerak og Vesterhavet (133)	1.8 Ringkøbing Fjord	0,03
Horsens Fjord (127, 128)	1.9 Horsens Fjord	2,33
Norsminde Fjord (146)	1.9 Horsens Fjord	0,45
Åbne vandomr. Gr. III – Århus Bugt syd, Samsø og Nordlige Bælthav (219)	1.9 Horsens Fjord	0,70

Åbne vandomr. Gr. V – Sejerøbugt, Jammerland Bugt (28, 204)	2.1 Kalundborg	3,66
Kalundborg Fjord (29)	2.1 Kalundborg	0,27
Åbne vandomr. Gr. II – Storebælt og Smålandsfarvandet (200)	2.1 Kalundborg	0,18
Åbne vandomr. Gr. II – Kattegat (200, 205)	2.3 Øresund	1,41
Åbne vandomr. Gr. VI – Øresund og Køge Bugt og Østersøen (201)	2.4 Køge Bugt	4,16
Smålandsfarvandet, syd (34)	2.5 Smålandsfarvandet	1,81
Karrebæk Fjord (35)	2.5 Smålandsfarvandet	4,62
Dybsø Fjord (36)	2.5 Smålandsfarvandet	0,18
Avnø Fjord (37)	2.5 Smålandsfarvandet	0,57
Guldborgsund (38)	2.5 Smålandsfarvandet	1,80
Åbne vandomr. Gr. V – Storebælt og Smålandsfarvandet (41, 45)	2.5 Smålandsfarvandet	1,09
Smålandsfarvandet, åbne del (206)	2.5 Smålandsfarvandet	0,59
Nakskov Fjord (207)	2.5 Smålandsfarvandet	1,03
Åbne vandomr. Gr. VII – Østersøen (44, 208)	2.6 Østersøen	1,46
Åbne vandomr. Gr. VI – Øresund og Køge Bugt og Østersøen (46)	2.6 Østersøen	0,91
Præstø Fjord (47)	2.6 Østersøen	0,63
Stege Bugt (48)	2.6 Østersøen	0,89
Stege Nor (49)	2.6 Østersøen	0,08
Rødsand (209)	2.6 Østersøen	0,56
Åbne vandomr. Gr. VIII – Østersøen, Bornholm (56, 57)	3.1 Bornholm	0,06
Lister Dyb (111), Vidå-Kruså delen	4.1 Kruså-Vidå	9,90
Juvre Dyb, Lister Dyb, Knudedyb og Grådyb (107, 111, 120, 121)	1.10 Vadehavet	35,74
Åbne vandomr. Gr. I – Skagerak og Vesterhavet (119)	1.10 Vadehavet	1,42
Genner Bugt (101)	1.11 Lillebælt/Jylland	0,16
Åbenrå Fjord (102)	1.11 Lillebælt/Jylland	0,43
Als Fjord, Als Sund, Augustenborg Fjord (103, 104, 105)	1.11 Lillebælt/Jylland	1,00
Haderslev Fjord (106)	1.11 Lillebælt/Jylland	0,77
Avnø Vig (108)	1.11 Lillebælt/Jylland	0,19
Hejlsminde Nor (109)	1.11 Lillebælt/Jylland	0,46
Flensborg Fjord og Nybøl Nor (110, 113, 114)	1.11 Lillebælt/Jylland	0,88
Vejle Fjord (122, 123)	1.11 Lillebælt/Jylland	20,01
Kolding Fjord (124, 125)	1.11 Lillebælt/Jylland	2,24
Åbne vandomr. Gr. IV – Lillebælt (216, 217, 224)	1.11 Lillebælt/Jylland	1,66
Bredningen (74)	1.12 Lillebælt/Fyn	0,47

Emtekær Nor (75)	1.12 Lillebælt/Fyn	0,05
Orestrand (76)	1.12 Lillebælt/Fyn	0,01
Gamborg Fjord og Nor (78, 80)	1.12 Lillebælt/Fyn	0,22
Båge Nor (81)	1.12 Lillebælt/Fyn	0,00
Aborg Minde Nor (82)	1.12 Lillebælt/Fyn	0,35
Helnæs Bugt (87)	1.12 Lillebælt/Fyn	0,77
Torø Vig og Torø Nor (213)	1.12 Lillebælt/Fyn	0,02
Åbne vandomr. Gr. IV – Lillebælt (216, 217, 224)	1.12 Lillebælt/Fyn	2,26
Nærrå Strand (59)	1.13 Odense Fjord	0,31
Dalby bugt (61)	1.13 Odense Fjord	0,08
Lillestrand (62)	1.13 Odense Fjord	0,06
Odense Fjord (92, 93)	1.13 Odense Fjord	4,43
Åbne vandomr. Gr. III – Århus Bugt syd, Samsø og Nordlige Bælthav (219)	1.13 Odense Fjord	0,10
Nyborg Fjord, Holckenhavn Fj (86, 83)	1.14 Storebælt	1,01
Kerteminde Fjord, Kertinge Nor (84, 85)	1.14 Storebælt	0,15
Åbne vandomr. Gr. V – Storebælt SV og NV (95, 96)	1.14 Storebælt	1,09
Nakkebølle Fjord (63)	1.15 Det Sydfynske Øhav	0,43
Skårupøre Sund (64)	1.15 Det Sydfynske Øhav	0,04
Thurø Bund (65)	1.15 Det Sydfynske Øhav	0,01
Lindelse Nor (68)	1.15 Det Sydfynske Øhav	0,13
Vejlen (69)	1.15 Det Sydfynske Øhav	0,04
Salme Nor (70)	1.15 Det Sydfynske Øhav	0,01
Tryggelev Nor (71)	1.15 Det Sydfynske Øhav	0,04
Kløven (72)	1.15 Det Sydfynske Øhav	0,11
Lunkebugten (89)	1.15 Det Sydfynske Øhav	0,07
Langelandsund (90)	1.15 Det Sydfynske Øhav	1,13
Faaborg Fjord (212)	1.15 Det Sydfynske Øhav	0,12
Det sydfynske Øhav, åbne del (214)	1.15 Det Sydfynske Øhav	1,05
	Sum	252,9